

Tydzień Czytania- Dzień z wilkiem

DZIEŃ Z WILKIEM

Kolejny dzień w ramach czytania - „Cała Polska czyta dzieciom”. Zgadnicie na pewno, drogie dzieci jakie zwierzę jest dzisiaj bohaterem dnia po rozwiązaniu zagadki:

Ogon, uszy ma i kły
- psa daleki krewny.
W bajkach tylko bywa zły,
w lesie jest potrzebny (wilk)

I. Czytanie bajki pt. „Czerwony Kapturek”

Była sobie kiedyś mała, prześliczna dziewczynka. Jej buzia była tak słodka i radosna, że każdy, kto tylko raz na nią spojrział, od razu musiał ją pokochać. Dziewczynka wraz z rodzicami mieszkała nieopodal lasu. Często odwiedzała babcię, która gotowa była jej przychylić nieba. Babcia mieszkała w niewielkim domku otoczonym przez zielony las. Pewnego dnia jej wnuczka otrzymała od niej prezent- czerwony aksamitny kapturek, który dziewczynka polubiła tak bardzo, że za nic nie chciała się z nim rozstawać i wszędzie nosiła go na swojej cudnej główce! Przez to zaczęto ją nazywać „Czerwonym Kapturkiem”.

Jednego razu mama zawołała Czerwonego Kapturka oraz wręczyła mu wiklinowy koszyk przykryty serwetką, do którego schowała ciasto i butelkę wina, mówiąc:

- Córeczko, zanieś to babuni, żeby nabrała sił. Od jakiegoś czasu leży biedna chora w łóżku. Na pewno ucieszy się, kiedy ją odwiedzisz. Pamiętaj tylko, byś pod żadnym pozorem nie zbaczała ze ścieżki, którą znasz i wiesz, że prowadzi prosto do domku babci. Jeśli kogoś spotkasz, nie rozmawiaj z nim. Gdy już tam będziesz, przywitaj się ładnie z babunią i bądź grzeczna.

Czerwony Kapturek kiwał jasną główką, ale gdy tylko wszedł do lasu, zapomniał o przykazaniach mamy. Ujrzawszy przepiękne kwiaty nieopodal ścieżki, dziewczynka postanowiła nazbierać trochę dla babci. Gdy związywała kolorowy bukiet, nagle obok niej pojawił się bury, kudłaty wilk i przemówił ludzkim głosem:

- Dzień dobry, śliczna dziewczynko!

- Dzień dobry! - odpowiedział grzecznie Czerwony Kapturek.

- A co tam masz w koszyczku?- zapytał wilk.

- Koszyk z ciastem i winem dla mojej chorej babci. Idę do niej, by sprawić jej radość i pomóc w odzyskaniu sił.

Chytry wilk pomyślał sobie: Ta mała wygląda bardzo smaczkowicie, na pewno będzie lepsza niż stara babka, ale muszę coś wymyślić, by połknąć obie. Zapytam dziewczynkę o drogę do babci, ubiegnę, a gdy dojdzie do domu babci, już będę tam na nią czekał!. Tak też postanowił uczynić:

- A gdzie mieszka twoja babcia, dziewczynko?

Czerwony Kapturek odrzekł bez wahania:

- To niedaleko! Na końcu tej ścieżki rosną trzy ogromne dęby, oplecione przez krzaki leszczyny. Za tymi zaroślami zobaczysz niewielki biały domek. Bardzo łatwo do niego trafić. Tam mieszka moja babcia.

Wilk wykorzystał chwilę nieuwagi Czerwonego Kapturka i czmychnął ścieżką w kierunku domku babci. Dziewczynka, gdy uznała, że bukiet jest już wystarczająco piękny i pachnący, by ucieszył chorą babunię, także ruszyła przed siebie.

Przez ten czas, wilk, który był duży i szybki, dobiegł do domku babci. Zapukał do drzwi, więc babcia zawołała:

- Kto tam?

- To ja, Czerwony Kapturek, babuniu!- odpowiedział wilk cienkim głosem - Przyniosłam ci ciasto i wino, byś odzyskała siły!

- Wejź, kochana wnusiu!- odparła babcia.

Usłyszawszy to, wilk wszedł do środka i połknął babcię w całości. Gdy Czerwony Kapturek dotarł na miejsce, zastał wilka przebranego w babciny czepek i koszulę nocną, leżącego w łóżku i przykrytego kołdrą. Widok ten zdziwił dziewczynkę, jednak nie podejrzewała ona jeszcze nic złego.

- Babciu!- zawołała - Dlaczego ty masz takie wielkie uszy?

- Żebym cię mogła lepiej słyszeć, kochanie.

- A dlaczego masz takie ogromne oczy?

- Żebym mogła lepiej widzieć, jaka jesteś śliczna.

- A takie duże ręce?

- Żebym cię mogła przytulić!

- A takie groźne zęby?

- Żebym cię mogła zjeść!

Gdy tylko wilk to powiedział, pożarł Czerwonego Kapturka! Jednak obfity posiłek sprawił, że poczuł senność i już niebawem w domku rozległo się jego głośnie chrapanie. Okno w pokoju było uchylone, więc te straszliwe odgłosy słyhać było wokół domku. Przechodzący nieopodal myśliwy pomyślał:

- Ale głośno chrapie dzisiaj ta staruszka. Wejść i zobaczę, czy wszystko u niej w porządku.

Gdy zajrzał do domku, zobaczył śpiącego wilka i pomyślał: Tu jesteś, zbój! Szukam cię od dawna, ale teraz już mi nie umkniesz! I już, już chciał strzelić do wilka, kiedy przyszło mu do głowy, że może jeszcze uda się uratować połkniętą babcię. Wziął zatem nożyczki i rozciął wilkowi brzuch. W tym momencie wyskoczyła z niego babcia, a zaraz potem Czerwony Kapturek! Myśliwy szybko przyniósł przed domku worek kamieni i zaszył go w brzuchu wilka. Wtedy zwierzę zbudziło się ze snu i odkrywszy, co się stało, chciało uciec, niestety kamienie były zbyt ciężkie i sprawiły, że wilk padł martwy na ziemię.

Myśliwy, babcia i Czerwony Kapturek cieszyli się, że wszystko skończyło się dla nich dobrze. Dziewczynka postanowiła, że już nigdy nie zrobi wbrew woli swojej mamusi i tak też się stało. <https://basn.pl/bajki/czerwony-kapturek/>

II. Rozmowa na temat bajki :

- Do kogo szedł Czerwony Kapturek ?
- Jaką radę otrzymała dziewczynka od mamy, czy pamiętała o jej przestrożach?
- Kogo spotkała w lesie?
- Kogo zastała w domu babci i co się tam wydarzyło?
- Kto uratował babcię i wnuczkę?
- Czego uczy nas przygoda Czerwonego Kapturka?

III. Zabawa ruchowa (bieżna) - z wilkiem: „Gąski, gąski do domu”.

Znana i lubiana zabawa. Jedna osoba jest *mamą*, druga *wilkiem*, pozostałe osoby – *gąskami*.

Mama: Gąski, gąski do domu.

Gąski: Boimy się.

Mama: Czego?

Gąski: Wilka złego.

Mama: A gdzie on jest?

Gąski: Za górami, za lasami.

Mama: To gąski, gąski do domu.

Dzieci – gąski biegną do mamy a wilk je łapie.

IV. Karta pracy do wydruku.

Dopasuj cienie do postaci z bajki „Czerwony Kapturek”

https://eduzabawy.com/karty_pracy/dopasuj_cienie/dzien-postaci-z-bajek/

V. Zabawa z kodowaniem.

Zaprowadź Czerwonego Kapturka do domku babci uważając na wilka.

<https://przedszkouczek.pl/wp-content/uploads/2019/12/Kodowanie-2.pdf>

VI. Ćwiczenie grafomotoryczne z Czerwonym Kapturkiem, babcią i wilkiem

<https://i.pinimg.com/originals/e6/95/02/e6950299544626011da719908532f934.png>

V. Praca plastyczna „Wilk” z wykorzystaniem papierowego talerzyka.

Potrzebne materiały: papierowy talerz, klej, szary papier, kolorowy i biały papier.

Zdjęcie pracy i opis wykonania na stronie:

<http://kreatywnieaktywnie.pl/lesne-zwierzatka-z-papierowych-talerzykow/>

VI. „Odważny wilczek” - bajka na dobranoc, aby trochę odczarować negatywny obraz wilka

<http://www.nasze-bajki.pl/pl/przegladarka.aspx?bajka=7987>

VII. Kolorowanki z wilkiem.

[kolorowanka Czerwony Kapturek](#)

[wilk_2](#)

DLA CHĘTNYCH:

1. Film o wilku: „Wielka trójka - wilk do obejrzenia

https://www.youtube.com/watch?time_continue=53&v=aq4-F-DqyRk&feature=emb_logo lub
<https://calapolskaczytadzieciom.pl/xix-otcd/>

Zapraszamy do oglądania spotkania z prof. Grzegorzem Leszczyńskim, który opowie o wilku w literaturze dla dzieci i młodzieży. Pan Adam Wajrak - o wilkach w puszczy oraz w jego książce „Wilki”

2. Ciekawostki o wilku

[Ciekawostki o wilku](#)